

ki je bila namenjena samo plemenitnikom. Imenovala bi se tudi „Ac. Reconditorum“.

Nekaj let pozneje je mislil zopet na novo družbo z enakim namenom, kakor ga je imela „Ac. Operosorum“. Zakaj neki? Tega nisem mogel dognati. Imenoval je družbo „Ac. Inserterum“ ali „Incisorum“. Namen tej družbi bodi: čast božja, gojenje in napredek v vednosti. Patron naj bi bil sveti Pelagij, ki bi ga praznovali 22. prosinca z zborovanjem, v avgustu pa s shodom v novem semenišču. Simbol je bilo posekano drevo z vsajeno sekiro. Ob shodih naj bi udje čitali ali narekali svoje sestavke.

Za društveno življenje je brezdvomno mnogo storil, čeprav ni vsega dosegel, kar je želel. Upal je tudi napraviti umetniško

društvo, ki bi podpiralo napredek obraznih umetnikov. Tuintam je zanetil ogenj, da so se jeli gibati duhovi in uporabljati svoje moči.

Sam je bil ud raznih učenih družeb, na primer „Academiae Gelatorum“ v Bologni z imenom: „Il sequace“ in rekom: „Vestigia ducunt“; ljubljanske „Ac. Operosorum“ od l. 1693. z imenom „Providus“ in rekom: „Condit in aevum“; rimske „Ac. Arcadum“ od l. 1709. z imenom „Custos Coloniae Aemonaee“; v Forliju od l. 1710. „Ac. del onore letterario“; beneške od l. 1711.; v Folignu „Ac. d. Rin vigoriti“ z imenom „Informis“ in rekom: „Nocturnas largitur opes.“

(Konec.)

Spomini.

O družba, o petje, o lepe noči!
Kam šli ste, tovariši moji?
Na vas le prijazni spomin me hladi
v življenja pekočega znoji.

Pa bili smo drzi mladenci nekdej,
in vina so bila vsa bolja;
mi svoj smo si znali ustvariti raj,
prešla nam je hitro zla volja.

Veselega lica, iskrenih oči
pod lipo zvečer smo se zbrali,
prinesti si dali majolike tri,
na travi krog njih poležali.

Utihnili smo; le vzdihnil je vsak,
da težko domov se bo vračal...
Oštir nas pogledal je pisano: „Vrag!
kam greste že! Kdo bo pa plačal?“ —

Ko prvi smo lahko pogledali dno,
zardelo nam živo je lice,
iz duše veselja napolnjene smo
popevati jeli zdravice.

Ko drugo smo prazno postavili v stran,
stojé smo svečano prisegli,
da vsákdo ostane Slovenec, Slovan —
in zopet na travo smo legli.

Ko tretja je žrtev mladeniških grl
na travo bila položena
brez roča, ki bil se je v naglici strl,
vse misel prevzela je ena ...

Anton Medved.

